

Wahyu bab Gusti Yesus Kristus - Nomer Rolas

Loro Ujian

Jeff Pippenger

2023-11-07

Kita lagi ana ing proses nimbang Wahyu pasal sewelas nganti telulas, ing ngendi kita nemokake kabeh para mungsuh sajrone perang pungkasan mangsa percobaan ing pasulayan gedhe, kang dumadi ana ing palagan langit kapisan. Para mungsuh iku yaiku wong satus patang puluh papat ewu lan wong akeh banget kang metu saka Babil minangka pasukan sekunder, nglawan Perserikatan Bangsa-Bangsa, Gréja Katulik, Amerika Serikat, lan Iblis piyambak. Wong satus patang puluh papat ewu lan wong akeh banget iku yaiku tentarané Allah, makili pekabaran malaékat katelu, lan loro-loroné pihak ing peperangan iku uga padha ngadhepi tentarané paukimané Allah, kang ora dipralambangaké déning malaékat katelu, nanging déning bilai katelu.

Supaya saged ngidentifikasi sipat-sipat tartamtu ingkang nyumbang dhateng patènipun sungu-sungu Republik lan Protestan ing taun 2020, kita ngupadi ngidentifikasi sipat-sipat profetik ingkang kadadosan wonten ing perangipun manungsa ing swarga kapisan, wiwit saking ukum Minggu dumugi Michael jumeneng. Ing sajarah punika, sadaya jagad dipunpeksa ngedegaken sawiji gambar tumrap kéwan punika. Sajarah punika minangka pengulangan saking sajarah Amérika Sarékat wiwit tanggal 11 September 2001, dumugi ukum Minggu ingkang enggal rawuh, ingkang misahaken kalih sajarah ingkang sejajar punika. Minangka sajarah-sajarah ingkang sejajar, kalihipun sami dados paseksi tumrap sajarah sanèsipun. Menapa ingkang kadadosan wonten ing salah satunggaling sajarah punika, badhé ugi kadadosan wonten ing sajarah sanèsipun. Sajarah ingkang kaping kalih punika ingkang dados fokus Wahyu pasal rolas lan tigalas, lan kita gadhah ancas mangertosi paseksi ingkang kaping kalih punika, supados madhanggi sajarah kapisan kanthi pepadhang profetik, ingkang sapunika sampun meh rampung.

Telung kakuwasan kang nuntun jagad marang Armagedon dipratélakaké ing pasal rolas lan telulas. Kakuwasan naga kasebut kawiwitan kasebut luwih dhisik.

Lan ana pratandha liyané manèh kang katon ana ing swarga; lah ana naga abang gedhé, nduwèni pitu sirah lan sepuluh sungu, lan ana pitu makutha ana ing sirahé. Lan buntuté nyèrèt saprateloné lintang-lintang ing swarga, banjur mbalangaké mau menyang bumi; lan naga mau ngadeg ana ing ngarepé wong wadon kang wus siap arep nglairaké, supaya anaké dipangan sanalika lair. Wahyu 12:3, 4.

Suster White maringi katrangan marang kita bilih naga ing pasal punika inggih Satan, nanging ing pangertosan sekunder punika Roma pagan. Satan lan Roma pagan kalihipun nggambaraken Perserikatan Bangsa-Bangsa. Sungu sapuluh saking kéwan punika nggambaraken konfederasi ala saking sapuluh ratu ing Wahyu pitulas. Sapuluh ratu punika kaagem pralambang ing Wahyu pitulas, lan ing ngriku piyambakipun dipunidentifikasi

minangka karajan kapitu saking wangsit Kitab Suci. Kéwan punika kaagem pralambang gadhah sirah pitu kanthi makutha pitu, ingkang nandhani punika minangka karajan kapitu saking wangsit Kitab Suci. Ing Daniel kalih piyambakipun kaagem pralambang minangka Yunani rohaniah, lan piyambakipun ugi Ahab ing paseksening Gunung Karmel, sarta piyambakipun punika sapuluh satru ing Jabur wolung puluh tiga.

Kakuwatan kadonyan kapindho saka mungsuh kang kasebut ing Wahyu pasal rolas lan telulas, yaiku kéwan galak kang metu saka segara, kang déning Sister White kanthi langsung dipastèkaké minangka Katulik.

Lan aku ngadeg ana ing sandhinge segara, sarta ndeleng ana kewan metu saka segara, nduwèni pitu sirah lan sepuluh sungu, lan ana ing sungune ana sepuluh makutha, lan ana ing sirah-sirahe ana jeneng pitenah. Lan kewan kang dakdeleng iku kaya macan tutul, lan sikilé kaya sikilé bruwang, lan cangkeme kaya cangkeme singa; lan naga mau maringi marang dheweke kakuwatané, dhamparé, lan pangwasané kang gedhé. Lan aku weruh salah siji saka sirahé kaya tatu nganti mati; nanging tatuné kang matèni iku waras: sarta saindenging jagad padha gumun lan mèlu marang kewan iku. Wahyu 13:1-3.

Ing ayat kapisan Yohanes ngadeg ing pasisir segara, lan piyambakipun nyumurupi ana kewan metu saka segara; sasampunipun punika, piyambakipun nyumurupi kewan sanès metu saka bumi. Sister White netepaken bilih wekdal nalika Yohanes nyumurupi kalih kewan punika inggih taun 1798, awit punika taun nalika kapausan “dirampasi kakiyatane,” saéngga nampi tatu pati ingkang ing wekasanipun badhé waras.

“Nalika Kapapaan, sawisé kakuwatané dirampas, kapeksa mungkasi panganiaya, Yokanan nyumurupi sawijining kakuwatan anyar kang munggah kanggo nyuarakaké swarané naga, lan nerusaké pakaryan kang padha kejem lan ngala-ala marang Gusti Allah. Kakuwatan iki, kang pungkasan sing bakal nglawan pasamuwan lan angger-anggeré Allah, dipratèlakaké déning sawijining kéwan galak kang duwé sungut kaya cempen. Kéwan-kéwan galak sadurungé wis metu saka segara; nanging iki metu saka bumi, nggambaraké munggahé bangsa kang tentrem, kang dilambangaké déning iku—Amerika Sarékat.” Signs of the Times, February 8, 1910.

Yokanan lagi nyawang mangsa kapungkur sajroning sajarah nalika dhèwèké ndeleng kéwan galak saka segara, yaiku kapapaan. Nalika nyawang mangsa ngarep sajroning sajarah, dhèwèké ndeleng kéwan galak saka bumi, yaiku Amérika Sarékat. Mulané kéwan galak saka segara iku kanthi profètis kabangun kaya mangkono. Kanthi nyawang bali saka taun 1798, Yokanan dhisik ndeleng “pitu endhas lan sepuluh sungu,” minangka tandha titik sajroning sajarah nalika telu saka sungu-sungu iku dicabut supaya maringi papan marang sungu cilik kang rosa saka kapapaan, kang ngucap prakara-prakara gedhé.

Banjur aku kepéngin sumurup kayektèn bab kéwan kaping papat iku, kang béda karo kabèh liyané, banget nggegirisi, kang untuné saka wesi lan kukuné saka tembaga; kang nguntal, ngremuk dadi pecahan-pecahan, lan ngidak-ngidak turahané nganggo sikilé; Lan bab sungu sepuluh kang ana ing sirahé, sarta bab sing sijiné kang banjur njedhul munggah, lan ing ngarepé sungu iku telu padha rubuh; iya bab sungu iku kang duwé

mripat, lan cangkem kang ngucap prakara-prakara kang banget gedhé, kang panampilé luwih gagah tinimbang para sapadhané. Daniel 7:19, 20.

Sadurunge sungu telu mau, yaiku Heruli, Ostrogoth, lan Vandal, disirnakake, Roma kapir kagambarake kanthi “sepuluh makutha.” Sepuluh makutha iku nggambarake Roma kapir. Banjur Yohanes ngenali macan tutul saka Yunani, banjur bruwang saka Mèdo-Pèrsia, lan banjur singa saka Babil.

Kang kapisan iku kaya singa, lan nduwèni swiwi garudha; aku nyumurupi nganti swiwiné iku dicabuti, lan iku diangkat saka ing bumi, sarta didadèkaké ngadeg ana ing sikilé kaya manungsa, lan diparingi ati manungsa. Lan lah ana kewan liyané, kang kapindho, kaya bruwang, lan iku ngadeg miring ing salah siji sisih, lan ana telung iga ana ing cangkeme, ing antarané untuné; banjur mangkéné pangandikané marang iku: Tangia, lahapa daging akèh. Sawisé iku aku nyumurupi, lan lah ana liyané manèh, kaya macan tutul, kang ana papat swiwi manuk ing gezeré; kewan iku uga nduwèni papat sirah; lan panguwasa diparingaké marang iku. Daniel 7:4–6.

Ora ana siji waé unsur saka Katulik sing Kristen, lan kéwan galak saka segara iku makili gabungan saka kabèh karajan pagan sadurungé ing ramalan Kitab Suci. Kéwan galak saka segara iku digambarake miturut urutan sajarah sing kapalik, amarga Yohanes lagi ndeleng bali menyang sajarah. Panjenengané dhisik weruh kakuwatan sing ditegakké nalika telung sungu disingkiraké—kapausan. Banjur panjenengané weruh sepuluh sungu karo sepuluh makutha—Roma pagan. Sawisé kuwi panjenengané weruh macan tutul—Yunani. Banjur panjenengané weruh bruwang—Mèdo-Pèrsia. Sabanjuré panjenengané weruh singa—Babil. Katrangan bab kéwan galak saka segara iku kasusun saka unsur-unsur saben karajan pagan sing ndhisiki, lan katrangan mau netepaké yèn kapausan iku sawijining campuran saka saben wujud paganisme sing wis tau ana ing sajarah biblikal. Ora ana siji waé unsur saka Katulik sing Kristen. Apa waé sing katon kaya Kristen ing Katulik iku palsu.

Ing Gunung Karmel, nalika Élia perang nglawan para nabi-nabiné Izebel lan bojone kang murtad, Izebel ana ing omahé ing Samaria. Sundel saka Tirus iku katilar sajroning sajarahing kéwan bumi kang duwé sungu loro. Izebel tansah didhelikaké adoh, lan ing Wahyu pasal rolas lan telulas jagad gumun mèlu dheweke, nanging dheweke ora digambaraké minangka kaajaiban kang digumuni ana ing swarga, kaya déné Perserikatan Bangsa-Bangsa, Amerika Sarékat, lan Sétan. Dheweke bali menyang pusat pangwasané ing Samaria—kutha Roma.

Sajarahing kéwan bumi iku papan ing ngendi ujian babagan gambaré kéwan tumrap saindenging jagad kaidentifikasi. Ujian iku kalakon nalika peperanganing langit kang kapisan. Iki kang arep kita timbangi ing wekdal iki. Aku bakal nggantos tembung “dhèwèké” ing ayat-ayat kang sapunika badhé kita timbangi kanthi Amerika Serikat.

Lan aku ndeleng ana kewan liyané munggah saka ing bumi; lan Amerika Sarékat duwé sungu loro kaya cempé, lan Amerika Sarékat ngandika kaya naga. Lan Amerika Sarékat nindakaké sakèhé pangwasa kéwan kang kapisan ana ing sangarepé, lan ndadèkaké

bumi lan wong-wong kang manggon ana ing kono nyembah marang kéwan kang kapisan, kang tatu matèni iku wus mari. Lan Amerika Sarékat nindakaké kaélok-an-kaélok-an gedhé, nganti gawé geni mudhun saka swarga tumeka ing bumi ana ing ngarsané manungsa, lan nasaraké wong-wong kang manggon ana ing bumi lumantar kaélok-an-kaélok-an kang Amerika Sarékat kaparingan panguwasa kanggo nindakaké ana ing ngarsané kéwan iku; kanthi kandha marang wong-wong kang manggon ana ing bumi, supaya padha gawé reca kanggo kéwan kang naté nandhang tatu déning pedhang, nanging tetep urip. Lan [Amerika Sarékat] kaparingan panguwasa kanggo maringi napas urip marang reca kéwan iku, supaya reca kéwan iku bisa ngandika, lan njalari manawa sakèhé wong kang ora gelem nyembah marang reca kéwan iku dipatèni. Lan Amerika Sarékat njalari kabèh wong, cilik lan gedhé, sugih lan miskin, mardika lan kawula, padha nampa tandha ing tangan tengené utawa ing bathuké; supaya ora ana wong siji waé bisa tuku utawa adol, kajaba wong kang nduwé tandha iku, utawa jeneng kéwan iku, utawa cacahing jenengé. Wahyu 13:11–17.

Ing Wahyu pasal telulas, naga saka Roma kapir maringi marang kepausan telung prakara nalika ngasta kepausan ing dhampar bumi.

Lan kéwan galak kang dakdeleng iku rupane kaya macan tutul, lan sikilé kaya sikilé bruwang, lan cangkemé kaya cangkem singa; lan naga iku maringi marang dheweke kakuwatané, dhamparé, lan panguwasa kang gedhé. Wahyu 13:2.

Sepuluh ratu sing makili Roma kapir (Prancis minangka ratu kang utama ing antarané sepuluh mau, kaya kang dilambangaké déning Akhab) maringi marang kepausan telung prakara: kakuwatan, dhampar, lan wewenang. Nalika Kaisar Konstantinus mindhah ibukutha saka kutha Roma ing sisih kulon menyang sisih wétan lan ndadèkaké Konstantinopel dadi ibukutha anyar Kakaisaran Roma ing taun 330, wektu iku Roma kapir maringi “dhampar”-é marang gréja Roma.

Nalika Clovis, raja bangsa Franka (Prancis), mlebet ing agama Katulik lan wiwit perang nglawan kakuwatan-kakuwatan sing wus nentang munggahe kepausan menyang dhamparing bumi ing taun 496, Roma kapir banjur maringi marang kepausan “dayané.”

Ing taun 533, Yustinianus netepaké sawijining dekret kang netepaké gréja Roma minangka sirahing sakehing gréja, lan uga minangka pambenering para bidah. Ing wektu iku, panguwasa Roma kapir wus kaparingaké marang kepausan.

Ing ayat rolas, “lan [Amerika Serikat] nindakaké sakehing kakuwatané kéwan kapisan ana ing ngarsané.” Kakuwatan sing ditindakaké déning kepausan digambaraké déning Clovis, sing ngaturaké kasantosan militèr lan ékonominé marang kepausan. Mulané Katolik nyebut Clovis “putra pambarep gréja Katolik,” lan Prancis “putri pambarep gréja Katolik.” Amerika Serikat bakal nindakaké pakaryan reged sing padha kanggo kepausan, kang wiwitané ditindakaké déning Clovis ing taun 496.

Kakuwatané Amerika Sarékat bakal digunakaké kanggo njalari “bumi lan wong-wong kang manggon ana ing kono nyembah marang kéwan kapisan, kang tatu matènié wis waras.”

Amérika Sarékat bakal nggunakaké kakuwatan militèr lan ékonominé kanggo njalari sakabèhing jagad nampa dina Minggu minangka dina palèrènan. Sundelé Tirus bakal luwih dhisik laku jina karo kéwan bumi ing angger-angger dina Minggu kang enggal bakal teka, banjur dhèwèké bakal maju lan laku jina karo sakehé raja ing bumi.

Ing ayat telulas, “[Amerika Serikat] nindakaké kaélok-an-kaélok-an gedhé, nganti ndadèkaké geni tumurun saka langit menyang bumi ana ing ngarsané manungsa.” Geni nggambaraké sawijining pesen kang ora suci. Ilat-ilat geni ing dina Pentakosta nggambaraké sawijining pesen suci kang dibarengi karo kasagedan kanggo ngaturaké pesen mau marang saindenging jagad. Geni kang diturunaké saka langit déning Amerika Serikat uga bakal mengaruhi saben bangsa lan saben basa.

Ing ayat kaping patbelas, Amerika Sarékat ngapusi “wong-wong kang manggon ana ing bumi lumantar kaélok-an-kaélok-an iku kang [Amerika Sarékat] kaparingan kuwasa kanggo nindakaké ana ing ngarsané kéwan iku; kanthi ngandika marang wong-wong kang manggon ana ing bumi, supaya padha gawé gambar kanggo kéwan iku, kang naté tatu déning pedhang, nanging banjur urip.” Pangapusan kang digunakaké déning Amerika Sarékat kanggo ngapusi donya kaawakaké déning geni kang tumurun saka swarga ing ayat sadurungé. Geni saka swarga iku ngasilaké kaélok-an-kaélok-an kang digunakaké déning Amerika Sarékat kanggo mrintah donya supaya netepaké pamaréntahan siji kanggo saindenging jagad, kang dumadi saka gabungan gréja lan nagara, kanthi gréja nguwasani sesambungan iku.

Iki kang dipratandhakaké déning sesambungané Akhab lan Izebel nalika Élia diangkat. Peperangan Élia ing Gunung Karmèl katindakaké kasampurnané ing wiwitaning Amérika Sarékat sajroning obahe malaékat kapisan wiwit taun 1840 nganti 1844, kanthi ancas mbedakaké nabi Protestanisme kang sejati saka sakèhé nabi-nabi palsu ing Protestanisme.

Prastawa iku kaleksanan maneh ing wekasaning Amerika Serikat, sajrone pangujian tumrap pambentukan gambaring kéwan galak sing diwiwiti ing tanggal 11 September 2001, lan rampung ing angger-angger Minggu sing bakal enggal tumeka.

Kasampurnaning panggenapan Élia dumadi sadurungé dina gedhé lan nggegirisi saka Pangéran, yaiku pitu pageblug pungkasan. Mulané, Gunung Karmèl, Élia, Akhab lan Izébel kaunegaké ana ing pakaryané Amérikah Sarékat kang meksa bumi saindenging jagad supaya nampani pamaréntahan donya siji, yaiku Perserikatan Bangsa-Bangsa, kang dikuwasani déning Gréja Katulik. Amérikah Sarékat nindakaké tumindak iki lumantar kakuwatan militèré, daya ékonominé, lan sarana komunikasi hipnotis kang wis rusak lan dikorupsi, kang diarahaké lan dikendhalèkaké déning dhèwèké, kang kaunegaké déning apa kang sinebut “jalan raya super informasi” saka wèb saindenging jagad.

Ing ayat kaping limalas, kita dipunmangertosi bilih “wong mau [Amérika Sarékat] kagungan kuwasa maringi urip marang reca kéwan galak mau, supaya reca kéwan galak mau bisa ngandika, sarta njalari supaya saben wong kang ora nyembah marang reca kéwan galak mau dipatèni.” Mulané, ancaman pati lumantar kakuwatan militèr Amérika Sarékat, ing

wektu punika makili ratu utama saking Perserikatan Bangsa-Bangsa, maringi kakuwatan marang pamaréntahan donya siji saking Perserikatan Bangsa-Bangsa supados ngandika. Tindak ngandika punika kalampahan lumantar wewenang législatif lan yudisial. Cabang législatif saking Perserikatan Bangsa-Bangsa dumunung ing New York, lan cabang yudisial saking Perserikatan Bangsa-Bangsa dumunung ing Den Haag, Walanda. Den Haag nggambaraken Donya Lawas, lan New York nggambaraken Donya Anyar. Loro-loroné, yaiku Amérika Sarékat lan Walanda, kagungan sajarah kapungkur nalika padha katandha minangka para pambéla utama kamardikan lan kabébasan, nanging loro-loroné mungkasi sajarahé dhéwé-dhéwé kanthi ngandika kados naga.

“Amarga Sabat wis dadi pokok pasulayan kang mirunggan ing saindenging jagad Kristen, lan panguwasa agama sarta panguwasa sipil wis gumabung kanggo meksa pangreksané dina Minggu, penolakan kang terus-terusan saka sawatara golongan cilik kanggo nyerah marang panjaluk kang dipopuleraké bakal ndadèkaké wong-wong mau dadi sasaran pangutuk kang lumrah ana ing endi-endi.... lan ing pungkasan bakal katanggepaké sawijining pranatan marang wong-wong kang nucèkaké Sabat miturut pepakon kaping papat, kanthi nyalahaké wong-wong mau minangka pantes nampa paukuman kang paling abot lan maringi kaluwaran marang rakyat, sawisé wektu tartamtu, kanggo matèni wong-wong mau. Romanisme ing Donya Lawas lan Protestantisme murtad ing Donya Anyar bakal nindakaké dalan kang padha marang wong-wong kang ngormati sakehé pepakon ilahi.

“Umat Allah banjur bakal kecemplung ing adegan-adegan panandhang lan kasangsaran kang diterangake déning nabi minangka mangsaning kasangsarané Yakub.” *The Great Controversy*, 615, 616.

Ing ayat nembelas lan pitulas, sawisé reca kéwan galak iku wis diadegaké lan kaparingan daya kanggo ngandika, “[Amerika Serikat] njalari kabèh wong, cilik lan gedhé, sugih lan miskin, merdéka lan kawula, padha nampa tandha ana ing tangan tengené, utawa ana ing bathuké: Lan supaya ora ana wong siji waé kang bisa tuku utawa adol, kajaba wong kang nduwèni tandha iku, utawa asmane kéwan galak iku, utawa cacache asmane.”

Kawujudané citra kéwan iku minangka ujian sing ndhisiki ujian tandha kéwan. Menawa kita ora lulus ujian kang diwujudaké déning kawujudané citra kéwan iku, kita bakal gagal ing ujian tandha kéwan. Iku loro ujian kang béda, lan iku uga loro jinis ujian kang béda.

Pambentukaning patung kéwan galak sing kawiwitan tanggal 11 September 2001 iku minangka pepènget profètis yèn panutupan mangsa pangayoman wus cedhak bakal kalakon. Iku pesen Élia sing nandhakake yèn Gunung Karmèl wus katon ana ing cakrawala cedhak, lan yèn umat Allah prelu ngamanaké lenga watak, lenga Roh Suci, lan lenga pesen Pambengok Tengah Wengi sadurungé panggilan pungkasan kababar. Wong-wong mau kudu tangi, supaya nalika Élia takon marang wong-wong mau, “How long halt ye between two opinions?”—wong-wong mau aja nganti bisu, awit bisu ing wektu iku tegesé nampa tengere kéwan galak. Ujian patung kéwan galak iku nglambangaké pakaryan mangertèni pesen sing martakaké panutupaning pangadilan, kaya dene pesené para Millerit martakaké

pambukaning pangadilan.

Pangujian tandha kéwan iku ora nglibataké pilihan, awit ing kono ora ana unsur mangsa pangadilan sih-rahmat. Iku minangka sawijining titik ing wektu, dudu sawijining kurun wektu. Iku sawijining krisis, lan mula iku dadi sawijining ujian pambédha sing bakal nyatakaké wataké wong-wong Israèl mau sing wis diklumpukaké déning Akhab menyang Gunung Karmèl ing wektu hukum Minggu. Sawisé kuwi, wong-wong mau bakal nduduhaké watak sing wis padha kembangaké sajroning kurun wektu sadurungé, sing sacara profètis sinebut pangujian gambar kéwan.

Mulané (kaya kang dipangandikakaké déning Sang Roh Suci, Ing dina iki, manawa kowé gelem ngrungokaké swarané, aja ngéjégaké atimu, kaya ing wektu pambangangan, ing dina panggodha ana ing ara-ara samun: nalika para leluhurmu nyoba Aku, mbuktèkaké Aku, lan ndeleng pakaryan-Ku patang puluh taun suwéné. Mulané Aku susah marang turun-temurun iku, lan ngandika, Wong-wong iku tansah kesasar ing atiné; lan padha ora wanuh marang dalan-dalan-Ku. Mula Aku supata ana ing bebendun-Ku, Wong-wong iku ora bakal lumebu ing pangaso-Ku.) Padha ngati-atia, para sadulur, supaya aja nganti ana ing antaramu siji waé kang nduwèni ati ala kebak ora precaya, nganti nyingkur saka Gusti Allah kang gesang. Nanging padha silih pituturia saben dina, sajroning isih karan Dina Iki; supaya aja nganti ana siji waé ing antaramu kang dadi atos marga saka cidraning dosa. Awit kita wus kaparingan dadi pandumané Kristus, manawa wiwitaning kapercayan kita dicekel satuhu nganti tekan wekasan; déné isih kapangandikakaké, Ing dina iki, manawa kowé gelem ngrungokaké swarané, aja ngéjégaké atimu, kaya ing wektu pambangangan. Ibrani 3:7-15.